

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010243
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2320010243.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného Ing. W. P., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 22. apríla 2020, č. k. 1T/18/2020-240, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave 21. júla 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.
Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

Ing. W. P., nar. X. F. XXXX v R., trvalé bydlisko R. č. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n), § 38 odsek 3, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b), odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci:

- ventilátor Prima Klima 160 TC,
- ventilátor Vents TT 100,
- ventilátor Vents TT 125,
- ventilátor GH-V-184-clip fna, model: AC-6,
- ventilátor DT640E,
- LED svetlo Item MH-900W-180LED,
- Universal termostat UT 200,
- Klima LOGG a pro IT - 868 MHz,
- tienidlo adjust a wings avengers so sodíkovou lampou Sylvania 400W a elektronickým predradníkom Lumatek LK6240 600W,
- tienidlo adjust a Wings avengers so sodíkovou lampou Superlant HPS 400W a elektronickým predradníkom Compact Control UAL T/CL1 HPS MH 400 W,
- 3 ks tienidiel lampa bez označenia + 1 ks sodíková lampa Lumatek 600W HPS
- 2 ks sodíková lampa Lumatek 600W (zabalená v krabici)
- 2 ks sodíkových lampa (vo vedre) - 1 ks Lumatek Digital 600W, 1 ks Sylvania 400W,
- 1 ks lampa adjust a wings avenger + 1 ks sodíková výbojka,
- 1 ks lampa adjust a wings avenger bez sodíkovej výbojky,
- 3 ks zvlhčovačov vzduchu (2 ks zn. Solac H200, 1 ks Profesor Z70)

- 2 ks ventilátorov (1 ks Vents TT-100, 1 ks Garde High Pro Clip Fan),
- 4 ks časovačov (1 ks Varispeed, 1 ks Horticular Lightning Timer, 1 ks Model 20214, 1 ks Solid DT01)
- 3 ks elektronických preradníkov potrebný pre rozsvietenie sodíkových výbojok (1 ks LK1TH240, 1 ks LK6240ULT Pro 400W, 1 ks Cella Compact Gear UAL T/CL 1 HPS 600W) a
- predlžovací kábel, elektrická rozdvojka EF-7.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej len okresný súd) z 22. apríla 2020, č. k. 1T/18/2020-240, bol Ing. W. P. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkom základe, že

od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca marec 2019 si neoprávnene zadovážil semená rastliny rodu Cannabis (konope), ktoré zasadil a pravidelne zalieval s výživovým roztokom, a tieto rastliny do dňa 23.08.2019 pre svoju vlastnú potrebu v priestoroch rodinného domu číslo XX nachádzajúceho sa v obci R., ktorého je výlučným vlastníkom, neoprávnene pestoval za použitia zariadenia vytvárajúceho vyhovujúce podmienky na pestovanie, následne ich sušil a spracovával na použitie, a tieto neoprávnene prechovával, pričom pri domovej prehliadke vykonanej u obv. W. P. v rodinnom dome číslo XX v obci R. bolo zaistené sušené konope (stopa č. 10) s celkovou hmotnosťou 13,55 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 13,2 % hmotnostných, obsahujúce 1507 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 50 bežných jednotlivých dávok drogy v minimálnej hodnote 114,20 Eur, ďalej boli zaistené zelené rastliny konope vo vysokom vegetačnom štádiu, konkrétne 4 zelené rastliny konope (stopa č. 5), s hmotnosťou vysušeného rastlinného materiálu 468,77 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 3,5 % hmotnostných, obsahujúce 10844 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 620 bežných jednotlivých dávok drogy v minimálnej hodnote 3.098,30 Eur, 5 fragmentov zelených rastlín konope (stopa č. 7), s hmotnosťou vysušeného rastlinného materiálu 89,72 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 9,1 % hmotnostných, obsahujúce 4695 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 157 bežných jednotlivých dávok drogy v minimálnej hodnote 515,90 Eur, 2 stonky zelenej rastliny konope so šiškami a bez listov (stopa č. 8), s hmotnosťou vysušeného rastlinného materiálu 133,33 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 10,9 % hmotnostných, obsahujúce 10345 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 345 bežných jednotlivých dávok drogy v minimálnej hodnote 949,10 Eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok, a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 172 odsek 2, § 36 písmeno j), písmeno l), § 38 odsek 2, odsek 3, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b), odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí v rovnakom rozsahu, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona stáva Slovenská republika. Okrem toho obžalovanému okresný súd uložil podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky vykonaného dokazovania pokiaľ ide o výrok o treste.

Samotný výrok o treste potom okresný súd odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a síce, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval. Priťažujúce okolnosti nezistil. Okresný súd ďalej uviedol, že pri úvahe o výmere trestu predovšetkým zobral do úvahy učené vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa

nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Okresný súd bol toho názoru, že vyhlásene viny obžalovaným, ktoré je neodvolateľné, zakladalo u obžalovaného dôvod pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona, preto mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý považoval za zákonný a spravodlivý, zohľadňujúci postoj obžalovaného k tejto trestnej veci, jeho vyhlásenie o vine, jeho doterajšiu bezúhonnosť ako aj kladný pracovný posudok a kladné hodnotenie z miesta bydliska.

Okresný súd dodal, že v prípade obžalovaného nezistil také okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktoré by umožňovali uložiť trest odňatia slobody výlučne iba za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Zaradenie obžalovaného za použitia § 48 odsek 4 Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia odôvodnil okresný súd tým, že podľa jeho názoru bude náprava obžalovaného v takomto ústave plnom rozsahu zaručená.

Výrok o treste prepadnutia vecí opísaných vo výroku okresný súd odôvodnil tým, že išlo o doličné veci, ktoré súviseli s drogovou trestnou činnosťou obžalovaného a ktoré boli zaistené v rámci domovej prehliadky.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní obžalovaný zahlásil odvolanie čo do výroku o treste. Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca (ďalej len obhajca obžalovaného), v ktorom namietal, že mu okresný súd nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, keďže on sa od samého začiatku trestného konania priznával a pri výsluchoch pred vyšetrovateľom i pred súdom napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Správne mal okresný súd u neho konštatovať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmen j), l), n) Trestného zákona a súčasne mu pri existencii týchto troch významných poľahčujúcich okolností mal podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. V tomto smere poukázal na judikáty R 11/1968 - I, R 21/1970 a dodal, že druh, kombináciu a intenzitu trestu musí súd v každom konkrétnom prípade určiť tak, aby zodpovedal všetkým osobitostiam prípadu (zásada individualizácie trestu). S použitím ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona je možné trest uložiť vo výmere iba 5 rokov, ktorý trest by podľa jeho názoru dostačoval na splnenie účelu trestu podľa § 34 Trestného zákona. Taktiež je toho názoru, že vzhľadom na jeho osobu, mieru jeho narušenia i na závažnosť trestného činu, bude postačovať jeho zaradenie na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci sám podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 2. júla 2020.

Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 21. júla 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a formou eskorty bola zabezpečená účasť obžalovaného. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, lebo žiadne návrhy v tomto smere prednesené neboli.

V konečných návrhoch prokurátor žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomne zdôvodneného odvolania a konečného návrhu v ňou uvedeného a obžalovaný uviedol, že mu je to ľúto a v ďalšom sa pridržiava toho, čo uviedol jeho obhajca.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným - postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu, keď obžalovanému nepriznal jednu poľahčujúcu okolnosť. Toto porušenie Trestného zákona následne viedlo k uloženiu neprimerane prísneho trestu.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a

spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie,

príčom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne

odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, že v tomto smere žiadne pochybenia nezistil, keď okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie o treste.

Okresný súd nepochybil ani pri určení druhu trestu, keď správne dospel k záveru, že obžalovanému musí byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, pričom podmiennečne odložiť (s probačným dohľadom) je možné len výkon trestu, ktorého výmera neprevyšuje 3 roky.

Okresný súd síce správne u obžalovaného skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, avšak výsledný pomer ustálil nesprávne, keď obžalovanému nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa názoru krajského súdu v tomto konkrétnom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady na priznanie aj tejto poľahčujúcej okolnosti. Nie z dôvodu, že obžalovaný realizoval vyhlásenie o vine, lebo len samotné vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní neznamená automaticky aplikovanie tejto poľahčujúcej okolnosti, ale z dôvodu, že obžalovaný aktívnym konaním pomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu objasniť všetky predtým neznáme detaily svojej trestnej činnosti.

Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznával od samého začiatku a úprimne ju ľutoval, vyšetrovateľovi ju podrobne popísal a na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine. Krajský súd je toho názoru, že obžalovaný zo svojej pozície už viac nemohol napomáhať pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, napriek tomu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostal odpoveď, prečo by mu táto poľahčujúca okolnosť patriť nemala.

Na výslednej aplikácii ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona uvedené pochybenie v konečnom dôsledku nič nezmenilo a okresný súd správne obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s hornou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby zníženou o jednu tretinu, konkrétne v rozpätí od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Zhodne s názorom okresného súdu dospel aj krajský súd k záveru, že ukládanie trestu odňatia slobody v tomto rozpätí by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu možno v jeho prípade dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Správny bol právny názor okresného súdu, že neodvolateľné vyhlásenie viny obžalovaným bolo z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, čo zakladalo v tomto prípade dôvod pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam tak, ako to vyplýva zo Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017. S použitím cit. ust. sa dolná hranica trestnej sadzby znížila na 6 rokov a 8 mesiacov.

Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd správne zohľadnil kritický postoj obžalovaného k trestnej činnosti, jeho vyhlásenie o vine, pozitívne relácie od obce a zamestnávateľa, ako aj jeho doterajšiu bezúhonnosť. Napriek tomu krajský súd pôvodný trest obžalovanému znížil kvôli tomu, že obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, ktorú skutočnosť bolo potrebné pri ukladaní trestu nepochybné zohľadniť.

V konečnom dôsledku tak krajský súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia na samej dolnej hranici vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, ktorý vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter súdenej trestnej činnosti a okolnosti prípadu považoval za primeraný a spravodlivý. Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi konanie obžalovaného.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal mimoriadneho zníženia trestu aj (prípadne výlučne) za použitia ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona, k tomu je potrebné uviesť, že rovnako ako okresný súd, ani krajský súd zákonné dôvody na aplikáciu tohto mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia nezistil. V

konaní neboli preukázané resp. zistené žiadne také výnimočné okolnosti či už na strane páchatel'a a/ alebo prípadu, ktoré by odôvodňovali aplikáciu tohto ustanovenia. Len samotný fakt, že obžalovanému boli súdom priznané hneď tri poľahčujúce okolnosti, podľa názoru krajského súdu takou významnou okolnosťou nie je. Judikáty, na ktoré v tomto smere poukazuje obhajoba (R 11/1968 - I, R 21/1970), považuje krajský súd za prekonané, primárne vzhľadom na zásadné zmeny v trestných kódexoch, ku ktorým došlo od 1. januára 2006.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal vecne správny a zákonný výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný by ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu mal byť podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona správne zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Keďže ale u obžalovaného ide o prvé odsúdenie vôbec, rovno na vysoký trest odňatia slobody, je dôvodné sa domnievať, že so zreteľom na závažnosť ním spáchaného trestného činu a nízku mieru jeho narušenia bude jeho náprava lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, preto s použitím ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona zvolil krajský súd u neho túto formu vonkajšej diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí opísaných v enunciate, tento výrok krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku ako vecne správny a zákonný, keď obžalovaný voči tomuto trestu žiadne výhrady neuplatnil a krajský súd vlastným prieskumom žiadne pochybenia v tomto smere nezistil.

Vychádzajúc z prezentovaných úvah krajský súd na podklade odvolania obžalovaného, keďže dospel k záveru, že ním uplatňované námietky mali svoje opodstatnenie, postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám spôsobom uvedeným vo výroku (enunciate) tohto rozsudku, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným súdom a v rámci odvolacieho konania to umožňovali.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.